

25714 *LLEI ORGÀNICA 11/1995, de 27 de novembre, d'abolició de la pena de mort en temps de guerra.* («BOE» 284, de 28-11-1995.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.
Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

L'article 15 de la Constitució espanyola proclama que tots tenen dret a la vida i a la integritat física i moral, i disposa l'abolició de la pena de mort llevat del que puguin disposar les lleis penals militars per a temps de guerra. Aquesta excepció per a determinats delictes comesos en temps de guerra ha estat materialitzada per la Llei orgànica 13/1985, de 9 de desembre, per la qual s'aprova el Codi penal militar. No obstant això, com a excepció constitucional, no resulta obligada i imperativa sinó que el legislador disposa de plena llibertat per abolir-la.

De conformitat amb això, amb la mateixa pauta de les legislacions dels estats moderns aquests últims anys, i amb l'esperit i propòsit del segon Protocol facultatiu al Pacte internacional relatiu als drets civils i polítics, de la Resolució 1044 i de la Recomanació 1246 adoptades per l'Assemblea Parlamentària del Consell d'Europa, el 4 d'octubre de 1994, aquesta Llei declara abolida la pena de mort en el Codi penal militar, únic text legal que la preveu com a pena alternativa a determinats delictes comesos en temps de guerra, i suprimeix totes les referències legals a aquesta, de manera que la fa desaparèixer del nostre ordenament jurídic.

Article primer. *Objecte i fi.*

Queda abolida la pena de mort establerta per a temps de guerra.

Article segon. *Modificacions de la Llei orgànica 13/1985, de 9 de desembre, del Codi penal militar.*

1. Se suprimeix l'incís del paràgraf sisè del preàmbul de la Llei orgànica 13/1985, de 9 de desembre, del Codi penal militar, el text del qual és el següent:

«Per imperatiu constitucional, únicament es preveu la possibilitat de pena de mort per a temps de guerra, i s'estableix en tot cas com a alternativa i no com a pena única.»

2. L'article 25 de la Llei orgànica 13/1985, de 9 de desembre, del Codi penal militar, queda sense contingut.

3. Se suprimeixen, dels articles que s'enumeren a continuació de la Llei orgànica 13/1985, de 9 de desembre, les expressions següents:

- Article 24: «Mort, en temps de guerra».
- Article 28: «de mort i la».
- Article 29: «de mort i la».
- Article 40: «La pena inferior a la de mort és la de vint a trenta anys de presó».
- Article 45: «Pena de mort o».
- Article 46: «La de mort i».
- Article 49: «i es pot imposar la de mort en temps de guerra».
- Article 50: «es pot imposar la de mort».
- Article 52: «i es pot imposar la de mort».

- Article 57: «i es pot imposar la de mort».
- Article 69: «i es pot imposar la de mort».
- Article 70: «i es pot imposar la pena de mort».
- Article 71: «i es pot imposar la de mort».
- Article 76: «i es pot imposar la de mort».
- Article 79: «i es pot imposar la pena de mort».
- Article 85: «i es pot imposar la de mort».
- Article 86: «i es pot imposar la de mort».
- Article 87: «i es pot imposar la de mort».
- Article 91: «i es pot imposar la pena de mort a tots els autors d'aquest delictes en temps de guerra».
- Article 98: «i es pot imposar la de mort en temps de guerra».
- Article 102: «i es pot imposar la de mort en temps de guerra».
- Article 104: «i es pot imposar la de mort en temps de guerra».
- Article 107: «i es pot imposar la pena de mort en temps de guerra».
- Article 109: «i es pot imposar la de mort en temps de guerra».
- Article 111: «i es pot imposar la de mort en temps de guerra».
- Article 130: «i es pot imposar la de mort».
- Article 144: «i es pot imposar la de mort».
- Article 146: «i es pot imposar la de mort».
- Article 147: «i es pot imposar la de mort».
- Article 165: «En els dos casos es pot imposar la mort en temps de guerra».

4. El paràgraf segon de l'article 98, en l'incís inicial, queda redactat així: «La mateixa pena...».

Article tercer. *Modificacions de la Llei orgànica 4/1987, de 15 de juliol, de competència i organització de la jurisdicció militar.*

1. El segon paràgraf de l'article 162 de la Llei orgànica 4/1987, de 15 de juliol, queda suprimit.

2. El tercer paràgraf de l'article 162 de la Llei orgànica queda redactat de la manera següent: «El vocal militar té caràcter permanent i ha de ser designat pel ministre de Defensa».

Article quart. *Modificacions de la Llei orgànica 2/1989, de 13 d'abril, processal militar.*

1. Se suprimeix l'incís del paràgraf onzè del preàmbul de la Llei orgànica 2/1989, de 13 d'abril, processal militar, que diu:

«... per als quals es pugui imposar com a alternativa la pena de mort.»

2. L'apartat 1r de l'article 398 de la Llei orgànica 2/1989, de 13 d'abril, queda redactat de la manera següent:

«1r Els processats per delictes militars flagrants a què es refereixen els articles 49; 50, paràgraf primer; 52, paràgraf primer; 57; 69, si el resultat és la mort; 70, en els casos d'extrema gravetat; 71; 76, paràgraf primer; 79, lletra a); 85, paràgraf segon, si es causen lesions greus o s'ocasiona la mort; 86, paràgraf segon, si es causen lesions o s'ocasiona la mort; 87, paràgraf primer, si es causa la mort o lesions molt greus; 91, paràgraf tercer; 98; 102, paràgraf tercer; 104, si es causa la mort; 107, si exerceix el comandament; 109, paràgraf primer; 111; 130, paràgraf segon; 144, 1r; 146, 1r; 147, 1r, i 165.»

3. L'article 406 de l'esmentada Llei orgànica queda redactat de la manera següent:

«Acabada la vista s'han de fer seguidament i en un sol acte, llevat de causa de força major, la deliberació, votació, redacció i signatura de la sentència, que s'ha de notificar immediatament al fiscal jurídic militar i als defensors de les parts. Contra aquesta sentència es pot interposar el recurs de cassació que preveu el títol IV del llibre II.»

Disposició derogatòria única.

Queden derogades totes les disposicions que s'oposin al que estableix aquesta Llei orgànica.

Disposició final única.

Aquesta Llei orgànica entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei orgànica i que la facin complir.

Madrid, 27 de novembre de 1995.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
FELIPE GONZÁLEZ MÁRQUEZ